

Michael Bader

SEXUALITATEA MASCULINĂ

**De ce femeile nu o înțeleg,
iar bărbații nici atât**

Traducere din limba engleză:
ANCA IRINA IONESCU

EDITURA HERALD

București

CUPRINS

Mulțumiri	7
Introducere	9
1. Logica secretă a sexualității masculine	13
2. Prin ce diferă sexualitatea masculină și de ce?	43
3. Atracția exercitată de pornografie și de sexul pe internet	80
4. Plictiseala sexuală și infidelitatea	118
5. Imaginea Lolitei și atracția sexuală față de persoane tinere	149
6. Agresivitatea sexuală și pornografia: mituri și realități	168
7. De la moralitate la semnificație: schimbarea sexualității masculine	190
8. Mamele triste, tații distanți și contextul social al sexualității masculine	206
9. Politica sexualității masculine	226

INTRODUCERE

Sexualitatea masculină apare în tot mai multe titluri de ziar. Nu numai că aflăm despre infidelitățile politicienilor și ale artiștilor, dar acum și detaliile practicilor lor sexuale au devenit de domeniul public. Lui Elliot Spitzer îi place să se joace cu prostituate de înaltă clasă, lui Bill Clinton cu trabucuri, lui Dick Morris cu picioare, lui Bill O'Reilly cu telefoane, lui James McGreevy cu bărbați, lui Hugh Grant cu travestiți, iar lui Larry Craig îi place să se joace cu picioarele prin cabinele toaletelor publice. În același timp, odată cu amploarea luată de internet, au reapărut și dezbaterile referitoare la pornografie din anii 1980. Întrucât acum stimularea sexuală se află numai la o distanță de „un click de mouse”, au început să se audă semnale de alarmă cu privire la pericolele care ne pândesc în spațiul cibernetic. Copiii sunt, chipurile, expuși formelor extreme de sexualitate adultă și își pierd inocența. Dependența de sexul cibernetic în rândul bărbaților devine o problemă din ce în ce mai importantă, punând în pericol căsniciile și sănătatea mentală. Și întrucât

marea majoritate a consumatorilor de pornografie pe internet sunt bărbați, accesul lesnicios la imaginile care transformă femeile în obiecte ale plăcerii și le devalorizează, s-ar zice că întărește cele mai misogine tendințe din caracterul bărbaților și îi fac să devină și mai puțin disponibili pentru o intimitate reală.

Dacă am înțelege dinamica reală a sexualității masculine, aceste controverse ne-ar apărea dintr-odată în altă lumină. Fetișurile nu reprezintă un interes sexual ciudat, ci ceva comun și ușor de înțeles. Majoritatea bărbaților nu vor deveni niciodată dependenți de sexul cibernetic, iar faptul că se bucură de el nu înseamnă în mod obligatoriu că relațiile lor vor fi periclitate sau că li se va accentua atitudinea negativă față de femei. Tărăboiul stârnit de pericolele internetului este exagerat și folosit precum un cal troian pentru a promova cenzura și pentru a reglementa mai strict sexualitatea normală. În lucrarea de față, intenționez, bazându-mă pe cei treizeci de ani experiență clinică pe care îi am, să prezint o teorie nouă despre sexualitatea masculină, punând în discuție atât „logica bunului-simț”, cât și toate stereotipurile, caricaturile pe care le avem în legătură cu viața erotică a bărbaților din zilele noastre.

Abilitatea noastră de a înțelege diferențele dintre fantezia sexuală masculină și realitate este crucială, însă este atacată din ce în ce mai puternic. Inconștientul a fost una din marile descoperiri ale lui Freud, iar esența afirmațiilor sale era aceea că scopurile conștiente și comportamentul

exprimat sunt adesea numai vârful aisbergului unui adevăr ascuns, mult mai profund și mai autentic. Riscăm să întoarcem înapoi timpul și să ajungem în perioada pre-freudiană, bagatelizând și ignorând în mod cinic motivațiile mai profunde care determină acțiunile oamenilor.

Lucrarea de față își propune să redea un anumit sens și o anumită semnificație înțelegerii pe care o avem cu privire la sexualitate și, în special, la sexualitatea masculină. În același timp, reactualizând importanța inconștientului, va trebui să avem în vedere și sentimentele profunde care animă o mare parte din sexualitatea masculină și care sunt, de fapt, probleme de cultură cu rădăcini complicate în istorie. Înțelegerea contextului social în care se formează sexualitatea masculină va aprofunda compasiunea pe care o avem pentru bărbați și va dezvălui modalitățile în care societățile noastre actuale îi izolează și îi împovărează cu prea multe responsabilități. Există nevoia vitală a unui model de sexualitate care să explice conexiunile intime dintre viața personală a individului și inconștientul său și consecințele mai profunde ale schimbărilor survenite în viața de familie, în rolurile celor două sexe și în normele culturale.

Această carte se referă la valoarea înțelegerii. Pornim de la presupunerea că, atunci când simplificăm prea mult sexualitatea masculină sau o demonizăm sub toate formele ei, toată lumea are de suferit din acest motiv. Dacă bărbații se vor înțelege pe ei înșiși, se vor simți mai puțin rușinați, iar dacă femeile îi vor înțelege pe bărbați, se vor simți mai

apropiate de ei și le vor arăta mai multă afecțiune. Pornim și de la presupunerea că atunci când atât bărbații, cât și femeile vor înțelege cum lumea le modifică și le rănește propria sexualitate, vor fi mai bine pregătiți să schimbe această lume.

CAPITOLUL I

Logica secretă a sexualității masculine

Există un proverb care spune: „Bărbații profită de dragoste ca să ajungă la sex, femeile profită de sex ca să ajungă la dragoste”. Se presupune că nevoile sexuale ale femeilor includ și un sens mai profund, în timp ce, aparent, bărbații sunt obsedați de sex, ca atare. O pacientă de-a mea s-a exprimat foarte plastic plângându-se de soțul ei: „Tot ce trebuie să faci pentru un bărbat ca să fie fericit este să-l hrănești și să-l regulezi. Au alte nevoi decât femeile”. Când repet această afirmație în fața unui auditoriu, atât femeile, cât și bărbații izbucnesc în râs. Așa cum a glumit cândva Billy Crystal: „Femeile au nevoie de un motiv ca să facă sex. Bărbații au nevoie numai de un loc”.

Dar vor oare bărbații un singur lucru? Dorința sexuală a bărbatului este oare chiar așa de simplistă, încât să poată fi redusă la o glumă? Poate că da, dar numai dacă înțelegi afirmațiile și acțiunile bărbaților la nivel superficial. Dacă privești dincolo de aparențe, dacă citești printre rânduri, vei

vedea o realitate cu totul diferită. Stereotipul bărbatului „care gândește numai cu capul cel mic și nu cu cel mare” nu este numai greșit, ci și dăunător. El le lasă pe femei derutate și frustrate în legătură cu ceea ce doresc (sau nu doresc) cu adevărat bărbații, îi face pe bărbați să se simtă rușinați în sinea lor în legătură cu fanteziile și nevoile lor sexuale și blochează comunicarea dintre cele două sexe.

Pornind de la cei peste treizeci de ani de experiență clinică axată pe problemele sexuale ale bărbaților, intenția mea este să le demitizez și să dezvălui adevărul cu privire la sexualitatea masculină. În adâncul sufletului lor, bărbații nu le văd pe femei ca pe niște obiecte sau cuceriri; în realitate, sunt îngrijorați în ceea ce le privește – sunt chiar prea îngrijorați, de fapt. Nu sunt prea egoiști, ci se simt prea vinovați. Nu sunt niște prădători, ci niște însingurați. Par să aibă mai multă putere decât femeile, dar, de regulă, simt că au mai puțină. Și motivul real pentru care uneori bărbații le discreditează câteodată pe femei este ca să nu se simtă ei înșiși discreditați.

Înarmați cu o imagine corectă a ceea ce îi motivează cu adevărat pe bărbați în dormitor, femeile se vor simți mai puțin provocate și derutate de partenerii lor și le vor arăta mai multă înțelegere. Bărbații vor dobândi o atitudine mai deschisă față de lucrurile cu care, de regulă, se confruntă și vor reuși să vorbească liber despre ele. Atunci când stereotipurile despre sexualitatea masculină vor fi înlocuite cu o înțelegere reală, vor avea de câștigat ambele sexe.

Dinamica ascunsă din spatele sexualității umane

Înainte de a identifica trăsăturile specifice ale sexualității masculine, trebuie să ne referim la ceea ce este universal. Lucrul cel mai important pe care trebuie să-l reținem este că sexul începe în minte și coboară în jos, și nu invers. Gândiți-vă o clipă de ce atingerea cea mai ușoară a lobului urechii de către buzele iubitului sau iubitei poate fi extrem de excitantă, în timp ce contactul genital direct din timpul unui examen medical ne lasă complet reci. Diferența constă în semnificația celor două gesturi, iar semnificația se construiește în mintea noastră, nu în zonele erogene.

Așadar, pentru ambele sexe, călătoria dorinței sexuale nu este un simplu reflex. Între dorința înăscută, capacitatea noastră biologică de a simți plăcere și formele particulare pe care aceasta la îmbracă în viața bărbaților și a femeilor există un sistem psihic care permite excitării sexuale să înflorească sau care o înăbușește complet. Acest „sistem” este inconștient și poate fi o sursă de dorință sexuală.

La nivelul cel mai profund al gândirii noastre, avem cu toții sentimente și convingeri care complică excitarea sexuală. De exemplu, mulți dintre noi tind să se simtă în special vinovați și îngrijorați în privința celuilalt. Așa cum vom vedea, asemenea sentimente sunt incompatibile cu sentimentul de abandon egoist necesar pentru ca mintea omească să accepte excitarea sexuală. Alții se simt vulnerabili în fața unor sentimente de rușine și de respingere sau sunt vulnerabili din cauza unui sentiment de nepotrivire; astfel

de stări negative au în mod invariabil un efect de duș rece asupra dorinței. Este suficient să spunem că ființele umane sunt construite în așa fel, încât nu putem fi excitați la maxim dacă ne simțim exagerat de răspunzători pentru alții, dacă suntem îngrijorați pentru plăcerea lor, sensibili la sentimentele de rușine sau de respingere, sau suntem dezamăgiți de noi înșine.

Și totuși, cine nu a cunoscut sentimentul de vinovăție sau de respingere? În timp ce dorința de plăcere este universală și capacitatea de a o simți intrinsecă ființei umane, fiecare dintre noi are un anumit amestec de sentimente și convingeri care fac excitarea sexuală potențial problematică.

Remarcați că am spus *potențial* problematică. Aceeași minte care creează o problemă pentru excitarea sexuală oferă – prin amabilitatea imaginației – și o soluție potențială. Vedem astfel de soluții pretutindeni în jurul nostru: se numesc fantezii sexuale și preferințe sexuale. Fanteziile și preferințele sexuale sunt instrumentele cu ajutorul cărora mințile noastre contracarează efectul de duș rece al sentimentelor de vinovăție, de îngrijorare, rușine, respingere și neputință și ne creează siguranța de sine necesară pentru a experimenta plăcerea. Unul din pacienții mei dorea să stingă lumina în timp ce făcea sex, pentru că îi era rușine de corpul lui. Dormitorul cufundat în întuneric era condiția necesară ca să se simtă suficient de sigur pe el și să se poată excita. Altul prefera să facă sex pe la spate pentru ca să elimine contactul vizual, reducând astfel pericolul de a trebui să aibă grijă de satisfacția sexuală a partenerului. Al treilea prefera,

dimpotrivă, să aibă un contact vizual continuu, ca să se simtă oarecum asigurat împotriva unui eventual pericol că va fi respins sau abandonat. Al patrulea era atras de femei mai tinere, deoarece își imagina că tinerețea lor reprezintă fericire și energie optimistă, și astfel își înăbușea propriul sentiment cronic și exagerat că are obligația să le facă fericite. Al cincilea trebuia să-și imagineze că este dominat din punct de vedere sexual ca să scape de povara psihică a sentimentului că este prea responsabil, prea „stăpân”. Iar altul își imagina că are o legătură sexuală cu o personalitate foarte cunoscută din mass-media, al cărei comportament efervescent ridica uneori capacul care ținea înăbușită excitarea sexuală a acestui pacient.

Aceste scenarii sexuale reprezintă soluții ale unor probleme. Avem cu toții anumite versiuni ale acestor probleme și elaborăm cu toții soluții în căutarea plăcerii sexuale. Un exemplu chiar din adolescența mea va ilustra această idee. Când aveam 15 ani, îmi plăcea o fată care, privind acum lucrurile retrospectiv, probabil că avea aceleași sentimente ca și mine. Dar fata era timidă, iar eu eram emoționat și mă simțeam vinovat pentru că eram oarecum asertiv sexual. Îmi amintesc că am condus-o într-o seară acasă și mă gândeam disperat că ar trebui s-o iau cel puțin de mână sau să-i pun brațul pe după umeri, dar mă simțeam ca paralizat și nu am putut face nimic. De ce anume îmi era frică? Să nu fiu respins, firește. Dar când mă gândesc acum la acele momente, înțeleg că teama mea de respingere se întemeia pe două presupuneri iraționale și absolut inconștiente: în

primul rând, că fetele trebuie în mod firesc să se simtă ofensate sau dezgustate de interesul meu sexual. În al doilea rând, că dintr-un motiv anume de care nu eram conștient, nu se cuvenea să fiu asertiv din punct de vedere romantic. Ambele convingeri aveau un efect de duș rece asupra libidoului meu.

Dar în contextul familiei din care proveneam eu, astfel de convingeri erau absolut logice. Mama mea era adesea iritată și nemulțumită și era clar că îl respingea pe tata (adesea pe bună dreptate). Asemenea multor alți copii, am crescut cu convingerea că sensibilitățile pe care le vedeam la mama mea se regăseau la toate femeile. În acest caz, am generalizat situația pornind de la mama și am dezvoltat convingerea secretă că femeile aveau tendința să fie nemulțumite de bărbați și de toată viața și de aceea nu erau binevoitoare față de avansurile bărbaților. Încrederea în sexualitatea mea a avut de suferit din acest motiv.

La vremea respectivă, emisiunea mea preferată de televiziune era *I Dream of Jeannie* [*Visez la Jeannie*]. Subiectul era extrem de simplu: racheta astronautului Tony Nelson se abate de pe traiectorie și ajunge pe o insulă pustie unde găsește o sticlă. Freacă sticla și din ea iese un duh. Dar acest duh – care se numește Jeannie – este o femeie blondă drăgălașă care poartă un costum de harem turcesc. Misiunea lui Jeannie este să-l facă fericit pe stăpânul ei și, deși Tony este adesea ursuz și stânjenit de comportarea demodată a lui Jeannie, aceasta rămâne întotdeauna veselă, încrezătoare și loială. Eram îndrăgostit lulea de Jeannie și, în fanteziile mele

despre viață, nu sufeream de niciuna din inhibițiile de care dădeam dovadă în realitate.

Această poveste simplă nu este numai o fereastră spre propria mea psihologie, ci se regăsesc în ea și toate componentele unei noi teorii a sexualității. În fantezie, Jeannie contracara temerile și convingerile mele iraționale legate de femei. Era foarte sexy și nu dorea nimic altceva decât să-i facă plăcere bărbatului ei. Nu exista niciun risc că bărbatul o va ofensa sau că ea îl va respinge. Prietena mea din fantezie dorea foarte mult ca eu să fiu puternic. Mă simțeam atras exact de acel scenariu fantastic, deoarece îmi anula temporar sentimentul de vinovăție pe care îl aveam pentru că eram asertiv cu femeile din punct de vedere sexual.

Dacă privim dincolo de simpla aparență a excitației sexuale, vom descoperi un proces psihic complicat de care cei mai mulți dintre noi sunt complet inconștienți. Oamenii se excită sexual numai dacă imaginația lor găsește o modalitate de a nega temporar sau de a depăși blocajele psihologice din calea plăcerii. Valoarea acestei abordări a sexului constă nu numai în capacitatea ei de a explica semnificația unor fantezii și comportamente particulare, dar și în dezvăluirea celor mai importante conflicte emoționale ale individului. Dacă fanteziile și dorințele sexuale sunt privite ca soluții pentru problemele psihologice, dacă aceste probleme implică temeri și conflicte esențiale, atunci sexualitatea devine o fereastră importantă prin care putem vedea cum funcționează gândirea noastră. Freud spunea că visurile sunt „calea fundamentală spre inconștient”. Eu aș spune că

putem ajunge acolo mult mai repede dacă studiem fanteziile sexuale.

Decodificând fanteziile și preferințele noastre sexuale, putem descoperi ce anume ne motivează ca ființe umane. Sexualitatea și psihologia, așadar, sunt precum cheia și încuietoarea – înțelegând forma cheii, putem afla foarte mult despre contururile încuietorii pe care o deschide. Din moment ce excitarea sexuală se poate produce numai atunci când o problemă psihică a fost „rezolvată” temporar de fantezie, studierea fanteziilor este, în realitate, cercetarea predispozițiilor și a înclinațiilor aflate la nivelul cel mai profund al psihicului nostru.

Prin fantezii nu mă refer numai la cei care visează cu ochii deschiși sau la imaginile pe care preferăm să le invocăm ca să ne excităm. Includ în conceptul de fantezie toate preferințele noastre sexuale, toate condițiile erotice către care părem să gravităm. Astfel, chiar dacă sexualitatea unui individ poate îmbrăca forme multiple, sensul fundamental este același. Indiferent dacă o persoană se excită pentru că se uită la o imagine, o persoană, o poziție sexuală, la o reverie sofisticată, toate acestea derivă din aceeași dinamică sexuală.

De exemplu, când se masturba, pacientul meu Donald se gândea adesea că face sex cu o cântăreață, cu Madonna. Era atras de imaginea ei în cizme cu tocuri cui și cu un sutien care îi făcea sânii ca niște conuri țuguiate. Am înțeles amândoi că această imagine îl excita pe Donald, deoarece simboliza tipul de putere dură în prezența căreia putea „să

scape” de sentimentul obișnuit de răspundere, vigilență și îngrijorare cu care se apropia de femei. Imaginea la care se gândea Donald în timp ce se masturba se potrivea exact cu definiția unei fantezii sexuale. Cu toate acestea, Donald se simțea atras de orice imagine a unei femei puternice sau încrezătoare în ea însăși din punct de vedere sexual. Își exprima această preferință și în imaginile pornografice care îi făceau plăcere. Îi plăceau femeile cu constituție fizică robustă și solidă. Prefera ca femeile să „preia conducerea” în dormitor. Toate aceste situații ar fi putut fi diferite pentru Donald, dar excitația legată de fiecare dintre ele provenea din aceeași sursă psihologică. *Preferințele sexuale nu sunt decât fantezii sexuale puse în scenă în lumea exterioară.*

Dacă atât bărbații, cât și femeile se excită atunci când găsesc modalități creatoare de a-și contracara inhibițiile și temerile, atunci în ce constă diferența vizibilă dintre cele două sexe? Răspunsul este că bărbații se confruntă cu inhibiții speciale în legătură cu dorințele lor sexuale și recurg la tehnici psihologice speciale pentru a le depăși. De exemplu, vom vedea că, pe măsură ce se maturizează, bărbații dezvoltă o formă specială de vinovăție față de femeile care afectează capacitatea lor de „a se degaja” sexual și că „rezolvă” această problemă obiectualizând femeia și delimitând sexul de intimitate. În plus, vom mai vedea că, în cadrul societății noastre, bărbații suferă adesea de un anumit tip de singurătate, care se reflectă asupra dorinței lor sexuale. Anumite tipuri de pornografie și sex cibernetic oferă bărbaților un antidot foarte specific împotriva acestor sentimente.